

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Д О К Л А Д

относно промени в нормативни и поднормативни актове, които са свързани с правомощията на Областен управител и дейността на Областна администрация Велико Търново през месец декември 2018г.

Относно ДВ, бр. 102 от 11.12.2018 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 102 от 11.12.2018 г. е публикуван ПРАВИЛНИК за отменяне на Правилника за организацията и дейността на регионалните съвети за развитие (обн., ДВ, бр. 79 от 2004 г.; изм., бр. 16 от 2005 г.), Правилника за устройството и дейността на дирекциите за техническо съдействие, координация и управление на регионални програми и планове (ДВ, бр. 29 от 2005 г.) и Правилника за организацията и дейността на областните съвети за развитие (ДВ, бр. 95 от 2004 г.)

§ 1. Отменят се:

1. Правилникът за организацията и дейността на регионалните съвети за развитие (обн., ДВ, бр. 79 от 2004 г.; изм., бр. 16 от 2005 г.);
2. Правилникът за устройството и дейността на дирекциите за техническо съдействие, координация и управление на регионални програми и планове (ДВ, бр. 29 от 2005 г.);
3. Правилникът за организацията и дейността на областните съвети за развитие (ДВ, бр. 95 от 2004 г.).

Относно ДВ, бр. 103 от 13.12.2018 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 103 от 13.12.2018 г. е публикуван ЗАКОН за държавния бюджет на Република България за 2019 г.

Чл. 60. Минималният размер на основната заплата за най-ниската длъжност, предвидена за заемане от държавен служител по Закона за държавния служител, е 560 лв. от 1 януари 2019 г.

Чл. 77. (1) Разходите за персонал, утвърдени по чл. 4 – 47, се извършват до определения размер с изключение на делегираните бюджети.

(2) Промени на разходите за персонал могат да се извършват само с акт на Министерския съвет при структурни промени, както и при компенсирани промени между бюджети.

(3) **При намаляване числеността на персонала, извън случаите на извеждане на дейности от бюджетно на друго финансиране и случаите на намаляване на персонала вследствие на преминаване на функции и персонал към друга бюджетна организация, икономията от разходите за персонал може да се използват за увеличаване на индивидуалните основни месечни заплати съобразно оценката на изпълнението.**

(4) **Икономията на разходите за персонал може да се използва текущо или с натрупване за изплащането на допълнителни възнаграждения и дължимите за тях осигурителни вноски и/или за други разходи.** При необходимост първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет извършват съответните вътрешнокомпенсирани промени по бюджетите си и уведомяват министъра на финансите.

(5) Алинеи 1 и 2 не се прилагат по отношение на увеличение на разходите за персонал за сметка на:

1. получени средства от помощи и дарения;
2. вътрешно реструктуриране на разходите за социално-битово и културно обслужване на персонала и за допълнителни плащания по чл. 71, ал. 3, чл. 75 и 76 от Закона за дипломатическата служба с характер на плащания за персонала и свързаните с тях осигурителни вноски и данъци;
3. получени трансфери от други бюджети, които не са част от държавния бюджет;

4. получени трансфери от бюджети по държавния бюджет в годишен размер на увеличението до 2 млн. лв.;
5. средства по програми за развитие на предучилищното и училищното образование;
6. разходи за изпълнение на Националния план за действие по заетостта и за възнаграждения на приемните семейства по Закона за закрила на детето;
7. проекти, финансирани със средства от Европейския съюз;
8. вътрешно реструктуриране на разходите за случаите, когато разпоредителите с бюджет изпълняват международни договори и програми през текущата година, в т.ч. по официална помощ за развитие и хуманитарна помощ;
9. разходи за ликвидацията на Министерството на Българското председателство на Съвета на Европейския съюз 2018;
10. разходи за специфични дейности и по договори с външни изпълнители за изграждането на Комплексна автоматизирана система за управление;
11. разходи от резерва за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия по чл. 1, ал. 2, раздел II, т. 5.1 при участие в спасителни и неотложни аварийно-възстановителни дейности.

(6) Промените по ал. 5, по т. 1 – 8, с изключение за самостоятелните бюджети, се извършват от министъра на финансите по реда на чл. 110 от Закона за публичните финанси, а тези по т. 9 – 11 – по реда на чл. 109 от Закона за публичните финанси.

(7) При промени по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет в случаите по ал. 4 и ал. 5, т. 2 и 8 се извършват съответните промени и на показателите по чл. 86, ал. 2, т. 5 и 6 от Закона за публичните финанси.

(8) Алинеи 3, 4 и 5 се прилагат съответно и от Националния осигурителен институт, Националната здравноосигурителна каса и от общините за делегираната от държавата дейност "Общинска администрация".

Чл. 78. Бюджетните организации, настанени в сгради – собственост на държавата или на общините, не заплащат наеми.

Чл. 93. Първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет предвиждат в рамките на утвърдените с този закон капиталови разходи по бюджетите им за 2019 г. средства за реализиране на енергоспестяващи мерки и за реализиране на мерки за осигуряване на достъпна архитектурна среда за хората с увреждания, при условие че те не са изпълнени до края на 2018 г.

§ 14. В ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ СЛУЖИТЕЛ се правят следните изменения и допълнения:

В чл. 7, ал. 2 се създава т. 8:

"8. е упражнило правото си на пенсия по чл. 68, 68а, 69 или 69б от Кодекса за социално осигуряване, освен при условията на чл. 15, ал. 1, чл. 81в, ал. 6 и чл. 84а."

В чл. 84а, ал. 1, т. 1 думите "чл. 106, ал. 1, т. 5 или 5а" се заменят с "чл. 103, ал. 1, т. 4 или на основание чл. 106, ал. 1, т. 5".

В ал. 1, т. 4 накрая се поставя точка и запетая и се добавя "когато несъвместимостта е по чл. 7, ал. 2, т. 8, служебното правоотношение се прекратява с едномесечно предизвестие";

б) създава се нова ал. 2:

"(2) **Органът по назначаването получава служебно от Националния осигурителен институт информация относно наличието на упражнено право на пенсия от държавния служител.** Националният осигурителен институт предоставя информацията безвъзмездно в 14-дневен срок от получаването на искането."

В чл. 106:

а) в ал. 1 т. 5а се отменя;

б) в ал. 5 думите "5а и" се заличават.

§ 15.

(1) Държавните служители, назначени към датата на влизането в сила на този закон, уведомяват органа по назначаването за наличието на основание за недопустимост по чл. 7, ал. 2, т. 8 от Закона за държавния служител в срока по чл. 27 от същия закон.

(2) Служебните правоотношения на държавните служители, назначени към датата на влизането в сила на този закон, които са упражнили правото си на пенсия по чл. 68, 68а, 69 или 69б от Кодекса за социално осигуряване, се прекратяват от органа по назначаването с едномесечно предизвестие.

Относно ДВ, бр. 105 от 18.12.2018 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 105 от 18.12.2018 г. е публикуван ЗАКОН ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

Чл. 38. (1) С цел гарантиране на заетостта на хората с трайни увреждания в обичайна работна среда **работодателите назначават работници и служители с трайни увреждания съгласно квота, както следва:**

1. работодатели с 50 до 99 работници и служители – едно лице с трайни увреждания;

2. работодатели със 100 и над 100 работници и служители – две на сто от средносписъчния си състав.

(2) **Работните места, определени по реда на чл. 315 от Кодекса на труда, не се взимат предвид при отчитане изпълнението на квотата по ал. 1.**

(3) **Работодателите се освобождават от задължението по ал. 1 при:**

1. наличие на специфични фактори в работната среда, възпрепятстващи наемане на хора с трайни увреждания;

2. липса на хора с трайни увреждания, насочени от дирекции "Бюро по труда" или от трудови посредници с издадено удостоверение за регистрация за извършване на посредническа дейност по наемане на работа.

(4) Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" удостоверява обстоятелствата по ал. 3.

(5) Работодателите, извън тези по ал. 3, които прилагат алтернативни мерки за заетост на хора с трайни увреждания, определени с правилника за прилагането на закона, се освобождават от задължението по ал. 1.

(6) **При неизпълнение на задължението по ал. 1 и 5 работодателят дължи ежемесечно компенсационна вноска в размер 30 на сто от минималната работна заплата за страната за всяко незаето работно място за човек с трайно увреждане.**

Чл. 39. Хората с трайни увреждания се наемат на работни места, които позволяват използване и развиване на уменията и знанията им.

Чл. 40. Работодателят е длъжен да пригоди работното място към нуждите на човека с увреждане при неговото наемане, при необходимост, в зависимост от вида и степента на увреждането.

Чл. 41. (1) Работодателят уведомява териториалните поделения на Агенцията по заетостта за свободните работни места и за необходимите му работници и служители, тяхната квалификация и професионални умения, за изпълнение на квотата по чл. 38, ал. 1.

(2) **В тримесечен срок от уведомяването по ал. 1 работодателят е длъжен да назначи на работа хора с трайни увреждания, които отговарят на изискванията на заемане на работното място.**

(3) Работодателят уведомява съответното териториално поделение на Агенцията по заетостта, че е назначил лице/лица с трайни увреждания съобразно квотата по чл. 38, ал. 1.

(4) Работодателите имат право да ползват посредничество за наемане на работна сила по реда на Закона за насърчаване на заетостта в изпълнение на квотните задължения съгласно чл. 38, ал. 1.

(5) **Условията и редът за изпълнение на квотните задължения за работодателите и алтернативните мерки по чл. 38, ал. 5, включително редът по чл. 38, ал. 6, се определят с правилника за прилагането на закона.**

Чл. 44. (1) Агенцията за хората с увреждания може да финансира работодател, съответно орган по назначаване, по национална програма за заетост на хората с увреждания за:

1. осигуряване на достъп до работното място за човек с трайно увреждане;

2. приспособяване на работното място за човек с трайно увреждане;

3. оборудване на работното място за човек с трайно увреждане;

4. квалификация и преквалификация, съответно обучение за професионално и служебно развитие;

5. други дейности.

(2) **Работодателят, съответно органът по назначаване, наема на работа хора с трайни увреждания за срок, не по-кратък от три години след осигуряването на финансирането по ал. 1.**

(3) Работодател, съответно орган по назначаване, който не е изразходвал средствата по ал. 1 по предназначение или не е назначил хора с трайни увреждания, възстановява получените суми със законната лихва.

(4) **Условията и редът за финансиране по ал. 1 се определят с правилника за прилагането на закона.**

Чл. 45. (1) Работодател, съответно орган по назначаване, на когото е осигурено финансиране по чл. 44, при условие че не ползва преференции по Закона за насърчаване на заетостта, ползва средства от държавния бюджет за 30 на сто от внесените от работодателя осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, задължителното здравно осигуряване и допълнителното задължително

пенсионно осигуряване за наетите хора с увреждания по ред, определен с правилника за прилагането на закона.

(2) Агенцията за хората с увреждания извършва контрол относно разходването на средствата по ал. 1.

Чл. 97. (1) На работодател, който не е изпълнил задължението по чл. 38, ал. 6, се налага глоба от 1000 до 2000 лв. или имуществена санкция от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение глобата, съответно имуществената санкция, е от 4000 до 10 000 лв.

Чл. 98. (1) Работодател, съответно орган по назначаването, който не изпълни задължение по чл. 44, ал. 3, или длъжностно лице, което не изпълни задължение по закона, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) При повторно нарушение глобата, съответно имуществената санкция, е от 2000 до 4000 лв.

Чл. 101. (1) Актовете, с които се установяват административните нарушения по закона, се издават от длъжностни лица от:

1. Агенцията за държавна финансова инспекция – за финансовите нарушения;
2. Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" – за нарушения на задълженията, свързани с трудовата заетост;

§ 24. В ЗАКОНА ЗА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ПОРЪЧКИ се правят следните изменения:

1. В чл. 12, ал. 9 думите "чл. 29 от Закона за интеграция на хората с увреждания" се заменят с "чл. 83 от Закона за хората с увреждания".

2. В § 2, т. 46 от допълнителните разпоредби думите "чл. 28, ал. 1 от Закона за интеграция на хората с увреждания" се заменят с "чл. 48, ал. 1 от Закона за хората с увреждания".

2. В официалния раздел на ДВ, бр. 105 от 18.12.2018 г. е публикувано ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 307 на МС от 13.12.2018 г. за изменение на Постановление № 293 на Министерския съвет от 2016 г. за изменение и допълнение на Тарифа № 14 за таксите, които се събират в системата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и от областните управители (обн., ДВ, бр. 90 от 2016 г.; попр., бр. 99 от 2016 г.)
3.

§ 1. В § 3 от преходните и заключителните разпоредби са правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите "1 януари 2019 г." се заменят с "1 януари 2021 г.".

2. В ал. 2 думите "31 декември 2018 г." се заменят с "31 декември 2020 г.".

Относно ДВ, бр. 107/28.12.2018 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 107 от 28.12.2018 г. е публикувано ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 320 на МС от 20.12.2018 г. за определяне нов размер на минималната работна заплата за страната

Член единствен. (1) Определя от 1 януари 2019 г. нов размер на минималната месечна работна заплата за страната от 560 лв. и на минималната часова работна заплата 3,37 лв. при нормална продължителност на работното време 8 часа и при 5-дневна работна седмица.

(2) Размерът на минималната месечна работна заплата по ал. 1 се определя за пълен работен месец.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. **Необходимите средства** за изпълнението на постановлението в организациите по § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси се осигуряват в рамките на утвърдените по бюджетите им разходи.

§ 2. В чл. 1, ал. 4 от Постановление № 66 на Министерския съвет от 1996 г. за кадрово осигуряване на някои дейности в бюджетните организации думите "510 лв. от 1 януари 2018 г." се заменят с "560 лв. от 1 януари 2019 г.".

§ 3. **До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2019 г.** субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лица, фатак, наети на минимална работна заплата по

насърчителната мярка по чл. 55в от Закона за насърчаване на заетостта и по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта, се определя от 1 януари 2019 г. в размер 560 лв. за пълен работен месец при осемчасов работен ден и 3,37 лв. часова работна заплата.

§ 4. В Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, приета с Постановление № 129 на Министерския съвет от 2012 г. навсякъде в приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 и в приложение № 2 към чл. 4 числата "510", "520", "530" и "550" се заменят с "560".

§ 5. Постановлението се приема на основание чл. 244, т. 1 от Кодекса на труда.

§ 6. Постановлението влиза в сила от 1 януари 2019 г.

2. В официалния раздел на ДВ, бр. 107 от 28.12.2018 г. е публикувано Постановление № 322 на Министерския съвет от 20 декември 2018 г. за изменение и допълнение на Тарифата за таксите, които се събират за производствата по глава двадесет и седма от Закона за обществените поръчки пред Комисията за защита на конкуренцията и пред Върховния административен съд, в сила от 01.01.2019г.

§ 1. В чл. 1 се създава ал. 3:

"(3) За предоставяне на презапис на електронни документи в производствата по ал. 1 се събират такси в зависимост от носителя:

1. за CD – 1 бр. – 0,50 лв.;
2. за DVD – 1 бр. – 0,60 лв."

§ 2. В чл. 2 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата "половин" се заличава.
2. Алинея 2 се отменя.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. По висящите производства пред Върховния административен съд, по които са събрани държавни такси, допълнителни такси не се събират.

§ 4. Постановлението влиза в сила от 1 януари 2019 г.

3. В официалния раздел на ДВ, бр. 107 от 28.12.2018 г. е публикувано ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 344 на МС от 21.12.2018 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2019 г.

Чл. 30. (1) Средствата от резерва за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия по чл. 1, ал. 2, раздел II, т. 5.1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2019 г. се разходват при спазване на правото на Европейския съюз и българското законодателство в областта на държавните помощи въз основа на акт на Министерския съвет по предложение на Междудементствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет.

(2) Определя лимит в размер 15 на сто от средствата по ал. 1 за финансиране на превантивни дейности за намаляване на риска от бедствия като допълващо финансиране към одобрения бюджет на съответната бюджетна организация и/или осигурените средства от други източници.

(3) Неусвоените средства от приключени обекти, отпуснати на министерствата и ведомствата от резерва за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия, се превеждат по бюджета на съответния първостепенен разпоредител с бюджет до 15-о число на месеца, следващ месеца на завършване и разплащане на обектите. За тези суми се извършват промени по бюджетите им и по централния бюджет за възстановяване в резерва за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия.

.....

Чл. 35. Разходите за представителни цели на бюджетните организации се определят, както следва:

1. на държавните органи, министерствата, ведомствата и на държавните висши училища и колежи – от съответния министър, ръководител или от колективния орган на управление;

2. на областните администрации – от министър-председателя или от главния секретар на Министерския съвет в случай на упълномощаване;

3. на общините – от съответния общински съвет, при спазване на ограниченията по чл. 90 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2019 г.

Чл. 36. (1) Бюджетните организации могат да извършват разходи в полза на работниците и служителите за пътуване, както следва:

1. в границите на населеното място, когато това произтича от характера на трудовата им дейност;

2. от местоживеенето до местоработата и обратно, когато те се намират в различни населени места – за лица със специалност и квалификация, изискващи се за съответната длъжност.

(2) Въз основа на трудовите задължения и изискванията за длъжността, определени с длъжностните характеристики, работодателят, а за дейностите, финансирани от общинските бюджети – общинският съвет, утвърждава списък на длъжностите и на лицата, които имат право на транспортни разноски по ал. 1.

(3) Разходите по ал. 1 се извършват в рамките на средствата по бюджетите, не се считат за социални и се отчитат като разходи за съответната дейност въз основа на документи, удостоверяващи извършването им (фактури, билети и абонаментни карти).

Чл. 37. (1) Средствата за социално-битово и културно обслужване на персонала в бюджетните организации заедно с принадлежащите се суми за данъци и осигурителни вноски се предвиждат по съответните бюджети в рамките на средствата за издръжка.

(2) Средствата за социално-битово и културно обслужване на персонала в бюджетните организации се определят в размер до 3 на сто от утвърдените разходи за основни заплати на лицата, назначени по трудови правоотношения, и на лицата, чиито правоотношения се уреждат със Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за Националната служба за охрана и със Закона за Държавна агенция "Разузнаване", а се разходват през годината на базата на начислените средства за основни заплати.

(3) Определянето, разходването и отчитането на средствата по ал. 2 се извършват чрез съответните бюджети в рамките на бюджетната година. Сумата по ал. 2 включва дължимите осигурителни вноски и данъци за сметка на бюджетната организация.

(4) Начинът на използване на средствата по ал. 2 се определя с решение на общото събрание на работниците и служителите.

.....
Чл. 53. (1) Министърът на финансите може да не одобри смени на обслужващите банки на министерствата и ведомствата, чиито плащания се извършват чрез системата за електронни бюджетни разплащания, когато смените не се налагат от обективни причини, възпрепятстващи нормалното банково обслужване.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага за Народното събрание и за съдебната власт

Чл. 60. Предвидените средства по бюджета на Министерския съвет за 2019 г. за Работната програма за 2019 г. в изпълнение на Комуникационната стратегия на Република България за Европейския съюз за периода 2015 – 2020 г. се предоставят по бюджетите на съответните бюджетни организации по реда на чл. 110, ал. 4 от Закона за публичните финанси и се разходват съгласно решение на Министерския съвет.

Чл. 64. Бюджетните организации своевременно разплащат от бюджетите си възникналите задължения към общините по Закона за местните данъци и такси.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. В Постановление № 36 на Министерския съвет от 2001 г. за изграждане на Комплексна автоматизирана система за управление при извънредно положение, военно положение или положение на война (КАС), в чл. 5, ал. 1 думите "централния бюджет" се заменят с "бюджета на Министерството на отбраната".

Относно ДВ, бр. 108/29.12.2018 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 108 от 29.12.2018 г. е публикуван ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията

§ 3. В чл. 11 се създава ал. 3:

"(3) Вероизповеданията може да представят на държавни и местни органи становища, препоръки, доклади, проучвания по въпроси от значение за религиозните общности."

§ 8. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думите "за своя сметка" се заличават.

2. Създават се ал. 2 и 3:

"(2) Статутът на гробищните паркове на вероизповеданията се определя за постоянно и не може да бъде променян. Тяхното разрушаване или затваряне са забранени. Погребенията в гробищните паркове се извършват в съответствие с религиозните норми на съответното вероизповедание.

(3) **Държавата и общините при възможност подпомагат изграждането на гробищни паркове на съответните вероизповедания чрез безвъзмездно предоставяне на поземлени имоти – държавна или общинска собственост, за тази цел."**

§ 25. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г.